

naci Heis, g. Franc Jugovic, g. Jožef Kladnig, g. Jožef Prey, g. Janez Vesel (Koseski) in pa gospoda Franc Zaje in Matija Skala, kaplana Teržaška. Milodari naj se pošljejo na gosp. Heisa, velikiga tergovca „Piazza della dogana Nr. 952“, v 1. nadstropji. Nadjati se je, da bo po nevtrudljivim prizadevanji teh gospodov veliko milodarov za uboge Krajnce nabralo.

Iz Komna na Krasu. Letos nas je zima zlo prehitela, ker je že čez en čevelj snega pri nas padlo; še veliko répe in zelja je pod njem; dragine klaje se je zlo bati, ker se, kakor se sliši, v Terstu cent sena že po 2 fl. in 30 kr. prodaja. — Z veseljem slišimo, da za pogojsenje Krasa se bo društvo ustanovilo, saj je zadnji čas, da bi se Krasa prebivavci iz nemarniga spanja v svoj lastni prid prebudili; hvala možém, ki so se te reči poprijeli! — 24. dan pretečeniga mesca je v Lipi na Krasu neka kmetica dvojčike porodila, ki sta bila od spredej vkup zrašena; en život je po porodu 8 ur, drugi pa 24 ur živel. — 26. dan p. m. se je na velikim Dolu na Krasu enimu otroku, ki so samiga pri ognji pustili, oblačilo vnelo; revček je žalostno smert storil. Naj bi stariši vender enkratspoznali, kako nevarno je otroke same pri ognji puščati. — 4. grudna bo v našo tehantijo duhoven Jezusoviga reda prišel in v Komenu skozi 12 dni duhovne vaje deržal; pri svojih pridigah v Št. Andreji pri Gorici, ako ravno Talijan, se (kakor Slovenci pravijo) v slovenšini hvaljeno obnaša. Naj bi tistim Furlanam, ki naš narod zatreti mislijo, v izgled bil! A. B. *)

Iz Ljublane. Ker se zmirej bolj govorica širi, da ima tudi deželno poglavarstvo iz Ljubljane priti, je unidan mestni odbor sklenul, po poslancih prošnjo cesarju v roko podati, v kateri se Njih veličanstvo prosi: da naj bi deželno poglavarstvo v Ljubljani ostalo, ali če to ne more biti, se saj kakšno drugo povračilo mestu za mnoge druge zgube dati blagovolilo. Mestni g. župan s 6 odborniki se bo te dni v ta namen na Dunaj podal, — Gotovo je, da hočejo cesar grad pod Turnam kupiti, ga olepšati, in maršalu Radecki-mu za čas njegoviga življenja prepustiti. — Oče cesarjev so podarili nesrečnikom na Krajskim 300 fl., mati cesarjeva 100 fl., nadvojvodinja Elizabeta 50 fl., cesarjev adjutant žl. g. Kellner pride na poti iz Laškiga tudi v Ložko dolino i. t. d. z milodari cesarjevimi. Smešno je bilo unidan v nar večim Dunajskim časniku „Presse“ brati, da je nadvojvodinja Sofia Ljubljanskiu deželnimu g. poglavarju 100 fl. poslala za nesrečnike na Koroškem! Malo dni poprej smo v ravno tem časopisu brali: „družba zgodovinska Koroška je imela velki zbor v Ljubljani“, in kmalo potem „družba kmetijska Koroška je imela velki zbor v Ljubljani“!! Družbe Koroške hodite po tem takim s svojimi zbori čez Ljubelj v Ljubljano, — g. deželni poglavar v Ljubljani bi pa mogel prejetih 100 fl. na Koroško poslati!!! — G. dr. Jarc, sedaj začasni gimnazialni vodja v Ljubljani, je izvoljen začasni nadzornik gimnazij na Horvaškem in Slavonskim; fajmošter stolne cerkve in korar g. Karl Zorn je infulirani stolni tehant izvoljen, — gospoda doktorja in profesorja Pogačar in Polz pa korarja pri stolni cerkvi.

Novičar iz mnogih krajev.

Nar važniši novica poslednjih dni je zgodba 2. dan tega mesca v Parizu; vès svet sedaj gleda na to, kar se na Francoskim godi. Znano je tudi bravcam „Novic“ huda razpartija med Napoleonam, pred-

sednikom Francoske ljudovlade (republike), in pa med postavdajavnim deržavnim zboram v Parizu, ki je od dne do dne huji prihajala bližje ko je čas prihajal (majnik prihodnjiga leta), ko bi bil imel predsednik po postavi Francoske vstave se višji oblasti odpovedati. Pričakovalo se je tedej že zdavnej, da se bo kaj posebniga zgodilo, prestreči to razpartijo, kar prinese telegraf iz Pariza 2. dan t. m. nenadno novico, da je deržavni zbor raztiran, deržavno svetovavstvo razpušeno, mesto Pariz v obsedni stan djano, več imenitnih generalov in glavarjev mnogih politiških strank zapertih, mnogo časopisov prepovedanih, občinska volitna pravica vpeljana, vsa oblast v rokah Napoleona. Druge telegrafne naznanila so prinesle nagovora predsednika na armado in na ljudstvo, ki sta bila 2. grudna po vsih ulicah Pariza nabita, v katerim vzroke razodeva, po katerih se je primoraniga spoznal, to v rešitev dežele storiti. In tako se je mahoma zgodilo, kar se je za prihodnje leto napovedovalo in tako rekoč čez noč od 1. na 2. grudna. Armada v Parizu, kateri zapovedujejo Napoleonu nar zvestejši iz dežele poklicani generali, mu je popolnoma vdana, — mesto je mirno; le na nekterih krajih je množica nepokojna postala, pa armada jo je s topovi in pušami kmalo ukrotila; — tudi na deželi je po telegrafnih naznanilih dosihmal mirno. Od 3. grudna je prinesel telegraf iz Pariza sledeči važni proglas predsednika, s katerim napové novo osnovo vlade, namreč: „armada mi ima v 48 urah, dežela pa od 14. do 16. t. m. razodeti: ali mi pripusti ljudstvo na podlagi perviga konzula daljno višji oblast na 10 let, v kateri sim ljudstvu odgovoren, ministri pa samimu meni podložni, in po kateri se bo postavilo deržavno svetovavstvo in dvoje zbornice. Ljudstvo mi ima na te vprašanje v kratkim odgovoriti, da reče „da“ ali ne“. — Med tem je predsednik začasno svetovavno komisijo iz 90 mož izvolil. — Kako se bo vse to dalje razvilo in končalo, sam Bog vé, ker, kakor skušnje preteklih let kažejo, predsednik pri vsi svoji terdni volji samoblastno red in mir dežele vstanoviti, ni prav stanovitnih misel, (sedaj govori vedno od ljudovlade, dve leti ni skorej od nje zinul, — občinsko volitno pravico je lani odpravil, zdaj jo je spet vpeljal i. t. d.) in ker je Francoska dežela spodrita od 5 strank, ktere so ena soper drago; ena je Napoleonu vdana, druga hoče naslednika predzadnjiga, tretja naslednika zadnjiga kralja — eni hočejo pošteno in zmerno ljudovlado, — mnogo jih je pa tudi, ki imajo namene razvujzdaniga brezpostavstva, katerih naj Bog vsako deželo obvarje! To je sedanji stan na Francoskim. Nihče ne more prerok biti prihodnjiga časa. Poslednje telegrafne naznanila povedó od 6. grudna zvečer: Napoleon je premagal; vstaja je zadušena; povsod vlada mir; novíce iz dežele so dobre; vojaki počivajo. Napoleon je vsim europejskim vladam naznanil, da bo svetu mir ohranil. — Po celim svetu sloveči vòdni mož Vincenci Prisnic v Gräfenbergu na Sležkim, ki je vse bolezní z merzlo vodo ozdravljaj in pri katerim je vsako leto stotero in stotero bolnikov pomoči iskalo, je 28. nov. za vodenico umerl. Svoji rodovini je zapustil veliko premoženje.

Iz Celja. V nedeljo 14. dan t. m. bojo naši verli rodoljubi zopet igrali kratkočasno slovensko igro gosp. Babnika „goljufan starc“ v pripomoč našim nesrečnim slovenskim bratom na Krajskem in Koroškem. Povabimo prijazno vse dobrotljive domorodce in domorodke iz Celja in zunaj Celja! Perva igra je donesla 192 fl.

*) Nismo prejeli.

Vred.

Xp.